కథా కౌముది

మల్లన్న పాగా

రాచపూటి రమేష్

ఆ ఇంట్లో నుండి టకటకమని మగ్గం వేసే శబ్దం వినిపిస్తోంది. నడుములోతు మగ్గం గుంటలో దిగి మగ్గం పోగులపై కదుపుతూ, ఒడుపుగా మగ్గంపై జరీ చీర నేస్తున్నాడు శేఖర.

తలుపు కిర్రుమని శబ్దం చేస్తూ తెరచుకొంది. ఆయాసపడ్తూ లోనికి వస్తున్న తండ్రి భూషణాన్ని పట్టుకొని నడిపిస్తూ లోనికి తీసుకొచ్చాడతని చిన్న కొడుకు కేశవ, వుసూరుమంటూ మంచంపై కూలబడ్డాడు నాగభూషణం.

“వూపిరితిత్తుల డాక్టరేవున్నారు నాయన గురించి? "తమ్ముణ్ణి ప్రశ్నించాడు శేఖర చేస్తున్న పనినాపి.

“ఆస్తమా బాగా ముదిరిపోయిందంట. ఇన్‌హేలరూ, మాత్తర్లూ వాడుతుంటామని చెప్పినా అప్పటికీ, ఇంకా ఏవో మాత్తర్లు రాసిచ్చినాడు, ‘నువ్విటరా’ అని అన్నను పిలిచాడు కేశవ, మగ్గం గుంటలోంచి బయటకు వచ్చి కేశవతో బాటూ ఇంటి బయటకు నడిచాడు శేఖర.

“నాయనకేమీ బాగా లేదు. నెలా, రెండు నెల్ల కన్నా ఎక్కువ బతికేది కష్టమంటాడు డాక్టరు. ఆయన్ను బాగా చూసుకోమని చెప్పనాడు" చిన్నగా చెప్పాడు కేశవ. శేఖర దిగులుగా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు.

“నేను ఆసామి. ఇంట్లో మగ్గం నేయను పోతావున్నా, నువ్వొ వదినే నాయన కాడ వుండండి" అని వెళ్ళిపోయాడు కేశవ. శేఖర దిగులుగా ఇంట్లోకి నడిచాడు. అప్పటికే అతడి తండ్రి భూషణం మంచంపై ఆయాసంతో మూలుగుతూ పడుకొని వున్నాడు.

శ్రీకాళహస్తిలోని సాలిపేట, భాస్కర పేటలలో ఐదువందలకు మించి చేనేత మగ్గాలున్నాయి. స్వగ్రామమైన ఏర్పేడు నుండి ముప్పై సంవత్సరాల క్రితం బతుకు తెరువు కోసం అక్కడికి చేరుకున్నాడు. భూషణం, అనువంశిక వృత్తి ఐన మగ్గంనేత అతనికి బాగా తెలిసి వుండడంతో, మగ్గాల పై జరీచీరలు, పట్టుచీరలు నేయించి వ్యాపారం చేసే నీలకంఠయ్య అనే ఆసామి భూషణాన్ని పనిలో పెట్టుకున్నాడు.

ఆసామి దగ్గర నూలు, జరీలు తీసుకొని చెప్పిన గడువులోగా చీరలు నేసి ఆసామికిచ్చి కూలీ తీసుకొనేవాడు భూషణం. కష్టపడే తత్వం బాగా వుండడంతో బాటు ముట్కా తాగుడు వంటి అలవాట్లేమీ లేకపోవడంతో ఆసామి. నీలకంఠకు ప్రీతిపాత్రుడుగా మారాడు భూషణం.

కొన్నాళ్ళకు నీలకంఠయ్యే భూషణానికి సంబంధం వెతికి పూర్ణ అనే అమ్మాయితో వివాహం జరిపించాడు. కూడబెట్టిన డబ్బుతో బాటూ, తాను పనిచేసే ఆసామి దగ్గర కొంత అప్పు చేసి, సాలిపేట శివార్లలో ఒక చిన్న పెంకుటిల్లు సమకూర్చుకోగలిగాడు భూషణం.

కాలక్రమంలో భూషణానికి శేఖర, కేశవ అనే ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టుకొచ్చారు. స్తోమత లేకపోవడంతో భూషణం కొడుకులిద్దరూ పదవ తరగతితో చదువుకు స్వస్తి చెప్పి మగ్గం పనిలోకి దిగారు. కొడుకు లిద్దరూ పుట్టాక అలస్యంగా పుట్టిన కూతురు రేవతి మాత్రం కొంత మేర చదువుకొని, తిరుపతిలో నర్సు ట్రైనింగు చేస్తూవుంది. ఆమె పెళ్ళి కోసం కష్టించి కూడబెట్టిన సొమ్ము బ్యాంకులో భద్రంగా డిపాజిట్ చేశాడు భూషణం.

మగ్గం గుంతలో చీరలు వేస్తూ వున్నప్పుడు నిరంతరం తోడుగా వుండే దుమ్ము, ధూళి సోకి, కొన్నాళ్లకు భూషణానికి ఆస్తమా దాపురించింది. మందులు వాడుతూనే మగ్గం పనికొనసాగించాడు. పులిమీద పుట్రలా నిరంతరం అతడి వెన్నంటే నిలిచిన అతని భార్య పూర్ణ హఠాత్తుగా గుండెపోటుతో మరణించింది. దానితో మరింత కుంగిపోయాడు భూషణం. కొడుకులూ, కూతురు ఎంత సర్ది చెప్పినా, మామూలు మనిషి కాలేకపోయాడు.

దిగులుతో అతని జబ్బు మరింత ముదిరింది. వంట చేసుకుంటూనో, రాట్నంపై కండెలు చుట్టుకుంటూనో వినయ విధేయులతో వుండే భార్య జ్ఞాపకాలు నిరంతరం భూషణాన్ని బాధించసాగాయి.

మూడు నెలల నుండీ అనారోగ్యంతో మగ్గం పనికి వెళ్ళలేక ఇంటి వద్దే వున్నాడు భూషణం. ఇంట్లో వున్న మగ్గంలో అతడి పెద్ద కొడుకు శేఖర జరీచీరలు నేసి నీలకంఠయ్యకు ఇస్తూ వుంటే, మరోకొడుకు కేశవ మాత్రం ధర్మరాజనే మరో పట్టుచీరల వ్యాపారి ఇంటివద్ద వున్న మగ్గాల షెడ్లో మగ్గం నేస్తూ వున్నాడు. శేఖరకు రెండేళ్ల క్రితమే పెళ్లయింది. అతడి భార్య అరుణ ఇంట్లో వంటా, వార్పూ చూసుకొంటోంది.

దగ్గు తెర ముంచుకు రావడంతో ఆయాసంతో పుక్కిరి బిక్కిరయ్యాడు భూషణం. మగ్గం గుంటలోంచి లేచి తండ్రి వద్దకు వచ్చి మంచినీళ్లు తాగించాడు శేఖర. మంచం పై తండ్రి పక్కన కూర్చున్నాడు.

"బాబూ, శేఖరా, నీతో ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పాలి" ఆయాసపడ్తూ అన్నాడు భూషణం. శేఖర ఆశ్చర్యంగా తండ్రి వంక చూశాడు.

“మీ చెల్లెలు రేవతి పుట్టినప్పుడు మీ అమ్మకు మూడో కాన్పు చాలా కష్టమై పోయింది. కడుపులో బిడ్డ అడ్డం తిరిగుండాదని, తల్లి ప్రాణాలకు కష్టమని చెప్పినారు డాక్టర్లు. దాంతో నేను భయపడి, కాన్పు సక్రమంగా

ఐతే శ్రీశైలంలో మల్లన్నకు పట్టుపాగా సమర్పిస్తానని మొక్కుకుంది. దేవుడి దయ వలన మీ అమ్మకు కాన్పు సరిగ్గానే జరిగి, ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఆ పాగా స్వంతంగా మగ్గం పైన నేసి తీసుకొని పోవడానికి ఎనిమిదివేల దాక కర్చౌస్తుంది. నూలు, జరీ, సప్పురీ ఇదీ కొనాలి గదా! ఎన్నిసార్లు డబ్బు చేర్చి పెట్టుకున్నా ఏదో ఒక ఖర్చు వచ్చి డబ్బు కర్చయిపొయ్యేది.

డబ్బు చేతిలో వుంటే ఆసామికి భారీగా చీరల ఆర్డర్లు వచ్చేసుండి, పని ఒత్తిడి ఎక్కువగా వుండేది. దానితో ఈ వేళిర్ కూడా ఆ పాగా నేసి మల్లయ్య స్వామికి సమర్పించుకోలేక పోతిని నేను.

శివరాత్తిరి టయానికి కొందరు మగ్గాలోళ్లు ఆ పాగాను తీసుకొని పొయ్యి, ముందుగా దేవస్థానం ఆఫీసులో అధికార్లను కలిసి, ఆ పాగా ఇస్తారు. పూజార్లు రానికి కుంకుమ, పసుపురాసి, దేవుడికి నివేదన చేసి, దేవుడి ముందుండే దీపాల చుట్టూ చుట్టారు. కొన్ని తూర్లు పాగా బాగా వుంటే దేవుడికి అలంకరిస్తారు.

ఎన్ని పన్లున్నా, నువ్వీ శివరాత్రికి ఆ పాగా తయారు చేసుకొని పోయి శ్రీశైలంలో మల్లయ్య స్వామికి సమర్పించాల! ఇది నా కడ కోరిక" అన్నాడు ఆయాసపత్తూ భూషణం,

శేఖర నివ్వెరపోయాడు. కాసేపు ఆలోచించి "అట్టాగే నాయనా, ఎన్ని వస్తున్నా, ఆ పాగా తయారు చేసుకొని శ్రీశైలానికి పొయ్యొస్తానులే" అని తండ్రికి మాటిచ్చాడు. దానితో భూషణం నిశ్చింతగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

శివరాత్రికంతా అరవై రోజులే గడువుంది. శేఖర ఆ పాగా తయారు చేయడం గురించి ఆలోచించసాగాడు. శేఖర పోస్టాఫీసు ఖాతాలో ఏడువేల దాకా వుంటుంది. మరొక వెయ్యి రూపాయలు ఎవరో ఒకరి దగ్గర చేబదులు తీసుకోవాలని అనుకున్నాడు.

శేఖర అడిగిన వెంటనే అతని మిత్రుడు నాగరాజు ఇంట్లోకి వెళ్ళి వెయ్యి రూపాయలు తెచ్చి శేఖర్ కిచ్చాడు. కానీ మరొక నెల రోజులలోగా ఆ డబ్బు తనకు తిరిగి ఇచ్చేయాలని, మరుసటి నెల తమ తిరుమల యాత్రకు ఆ డబ్బు అవసరం అని అన్నాడు. శేఖర అందుకు ఒప్పుకున్నాడు,

శేఖర పక్క ఇంట్లో వుండే వెంకటేశ్వర్లు ఇంట్లో మరో మగ్గం వుంది. జకార్డు బిగించిన ఆ మగ్గాన్ని చాలా రోజులుగా వెంకటేశ్వర్లు వాడడం లేదు. మగ్గాల పని గిట్టుబాటు కావడం లేదని కొంత కాలంగా వెంకటేశ్వర్లు చీరలు కొని, ఊర్లు తిరిగి ఇంటింటికీ వాటిని అమ్ముతూ వ్యాపారం చేసుకొంటున్నాడు.

వెంకటేశ్వర్లుకు చెప్పి, శేఖర ఆ మగ్గంలో పట్టు పాగా వేయడానికి పూనుకొన్నాడు. డిజైన్ల కోసం కావాల్సిన అట్టలను డిజైను అట్టలు తయారు చేసే మునస్వామి వద్ద కొని తెచ్చి ఆకారుకు బిగించాడు. పట్టునూలు, వార్పు, జరీ వగైరా కొనుక్కొని వచ్చి, పట్టుపాగా వేసే కార్యక్రమానికి పూనుకొన్నాడు.

భూషణం ఆరోగ్య పరిస్థితి నానాటికీ దిగజారుతూ వుంది. ఒక పక్క ఆయనను గమనించుకుంటూ మరొక పక్క మగ్గం నేస్తూనే వున్నాడు. శేఖర ఉదయం ఏడింటి నుండీ పదింటి వరకూ వెంకటేశ్వర్లు ఇంట్లో పట్టుపాగా నేసి, ఇంటి కొచ్చి భోజనం చేసి పదకొండింటి నుండి తనకు ఆసామి అప్పగించిన చీరల తయారీని కొనసాగించసాగాడు. రోజు చేసే పనికి అదనంగా మూడుగంటల పాటు వేయడంతో అతనికి సాయంత్రమయ్యేసరికి ఒళ్ళు నొప్పులతో బాటూ జ్వరం కూడా వచ్చేలా వుండేది.

పట్టు పాగా నేసేది దేవుడికి సమర్పించడానికి కాబట్టి వుదయాన్నే లేచి స్నానం చేసి, విబూది పెట్టుకొని శివుడికి పూజ చేసి, నైవేద్యం పెట్టే, హారతి కళ్లకద్దుకొని పనిలోకి దిగేవాడు. శేఖర భార్య అరుణ కూడా పూజ చేసి, శుచిగా వంట చేసి భర్తకు కావలసిన వస్తువులు అమిత శ్రద్ధతో తయారుగా వుంచేది. పాగా వేసినన్నీ రోజులు ఆ ఇంటిలోనివారు మాంసాన్ని దగ్గరకు రానీయక శాఖాహారమే తీసుకోసాగారు.

ఇంకొక రోజులో పాగా వేయడం పూర్తవుతుంది అనుకొనేంతలో భారీ వర్షం కురవ సాగింది. రెండురోజులైనా, వర్షం ఏకధాటిగా పడ్తూనే వుంది. కాళహస్తిలోని ముగ్గం గుంటలన్నింటిలో నీళ్ళు చేరడంతో చేనేత కార్మికులు వేస్తున్న చీరలు, పంచెలు అన్నీ బిగుతుగా తయారై పనికి రాకుండా పోయాయి. అధికారులు పాడైన మగ్గాలను అంచనా వేయడానికి సర్వే ప్రారంభించారు. ఆ సర్వే పూర్తయి, ప్రభుత్వం ఇచ్చే కొద్ది పాటి నష్టపరిహారం అలరేందుకు నెల రోజుల పైనే వస్తుంది. ఆ ప్రాంతం పక్కనే చెరువు వుండడంతో వర్షపు నీరు మగ్గం గుంటలో ఇంకి పడుగూ, పేకా పూర్తిగా పాడైపోయాయి. ఆ నేత కోసి వేసి, వృథాగా పారేయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది,

శేఖర కేం చేయాలో దిక్కుతోచకుండా వుంది. “ఇంత కష్టపడి నేస్తూ వున్న పట్టు పాగా పాడై పోయిందే" అని అతనికి ఒకటే దిగులుగా వుంది. శేఖర్, బాటు అతని కుటుంబంలో మిగతా వాళ్లందరూ దిగులుతో కృంగిపోయారు.

శేఖర మేనమామ నారాయణవరంలో రుద్రయ్య అనే ఆయన వున్నాడు. ఆయన కూడా నాలుగు ముగ్గాల్లో పంచెలు, టవళ్లు వేయిస్తూ వుంటాడు. కాళహస్తిలో భారీ వర్షం కురిసిన విషయం తెలుసుకొని మేనల్లుడు శేఖరకు ఫోన్ చేసి అక్కడి మూల పరిస్థితి అడిగాడు రుద్రయ్య. జరిగిన విషయం మానుకు వివరించాడు శేఖర,

“నువ్వేం కంగారు పడద్దు శేఖరా, నా మగ్గాల్లో ఒకటి ఖాళీగానే వుంది. నువ్వికిక్కడి కొచ్చి ఆ మగ్గంలో పాగా తయారు చేసుకో. ఇక్కడి మగ్గాల్లో నీళ్లేమీ చేరలేదులే. డబ్బు, పాగా తయారు చేసుకో. సువ్వు రాలేనంటే నేనే దాన్ని నేయిస్తాను దాని గురించి నువ్వు బాధపడొద్దు, రేపు నాకొక పార్టీ పదివేలివ్వాలి. నీకు డబ్బేమైనా అవసరమైతే ఇవ్వగలను,

నువ్వికక్కడికి వస్తే ఆ నూలు అదీ కొని పాగా నేసుకోవచ్చు అన్నాడు రుద్రయ్య,

దేవుడికి తాను స్వంతంగా పట్టు పాగా తయారు చేసి సమర్పిస్తేనే ఫలితం దక్కుతుందని శేఖర్ అభిప్రాయం. అదే విషయం చెప్పాడు రుద్రయ్యకు.

" సరే, నువ్విక్కడికే వచ్చి మగ్గం నేసుకో, రేపు నాకొక పార్టీ డబ్బు ఇవ్వాలి. పట్టు, జరీ అవీ కొనాలంటే నేను డబ్బు సర్దుతాలే. "అన్నాడాయన. శేఖర్ మనసు కుదుట పడింది.

శేఖర్ మరుసటి రోజు పొద్దున్నే నారాయణవరం ప్రయాణమయ్యాడు. శ్రీ కాళహస్తిలో మగ్గాల నేతకు

మరో వారం రోజులు వాతావరణం సహకరించదు. ది వరలో తిరుపతిలోని ఆర్, కె సిలు, అనే ఐటల షాపు యజమాని రాజా ఒకసారి కాళహస్తిలో తమ

బంధువులింటికి వచ్చి పక్కనే వున్న లాన్ని మగ్గాలను చూస్తూ శేఖర్ ఇంటికి వచ్చాడు. ఆ సమయంలో శేఖర్ ఒక ప్రత్యేకమైన పట్టుచీర నేస్తున్నాడు. నాగుల చవితి సమయంలో స్త్రీలు పాములపుట్టలో పాలు పోసి పూజ చేసేటప్పుడు కట్టుకొనే పట్టుచీరలది, అది రాజాకు బాగా నచ్చడంతో అలాంటిదే కొన్ని తయారు చేసుకొని, ఎప్పుడు తన షాపు కొచ్చినా మంచి ధర చెల్లించి వాటిని కొనుక్కోగలనన్నాడు. శేఖర్ వాటికి కావలసిన పట్టు, జరీకాని సమయం దొరికినప్పుడల్లా నేస్తూ వచ్చాడు. వారం క్రితమే ఐదువేలు ధర పలికే రెండు చీరలు తయారు చేసి బీరువాలో వుంచాడు. దారిలో వాటిని రాజా షాపులో ఇచ్చి డబ్బు తీసుకుంటామని ఆ చీరలను బేగ్ లో వుంచుకొని బయల్దేరాడు. కానీ రాజా ఇచ్చిన విజిటింగ్ కార్డు ఎక్కడో పారేసుకోవడంతో ఫోను చేయడం కుదరలేదు. తిరుపతిలోని షాపు ఆడ్రస్ మాత్రం గుర్తుంది లీలగా, బస్సు తిరుపతి చేరుతూ వుండగా, శేఖర్ కు మేనమామ నుండి ఫోన్ వచ్చింది.

“నాడు డప్పిస్తానన్న పార్టీ ఆరోగ్యం బాగా లేక నిన్న చెన్నై ఆసుపత్రిలో చేరాడట. నా డబ్బు వారం తరువాత ఇస్తానన్నాడు. కాబట్టి నువ్వు డబ్బు అడ్జెస్టు చేసుకొనిరా" అన్నాడాయన తాపీగా.

శేఖర్ ఆందోళన పడ్డాడు. కానీ 'ఎలాగూ బట్టలషాపు ఓనరు రాజా తాను నేసి తెచ్చిన పట్టుచీరలు తీసుకొని డబ్బిస్తాడు కదా! చీర తయారీకి ఆ డబ్బు వాడుకోవచ్చు" అనుకున్నాడు మనసులో,

షాపు చిరునామా గుర్తుకు తెచ్చుకొని అక్కడకు వెళ్లాడు శేఖర్. ఆ బట్టల కొట్టు కస్టమర్లతో కిటకిటలాడుతూవుంది. కానీ రాజా లేడక్కడ. అక్కడ పనిచేసే గుమాస్తాను రాజు విషయం అడిగాడు శేఖర,

“రాజన్న ఫామిలీతో నిన్న పుదయమే కాశీ, హరిద్వార యాత్రకు వెళ్లాడు. ఆయన తిరిగొచ్చే దానికింకో పది రోజుల పైనే పడుంది" తాపీగా చెప్పాడతను.

గుమాస్తాకు తాను పట్టుచీరలు వేసుకొని వచ్చిన విషయం చెప్పి, అవి తీసుకొని డబ్బిమ్మన్నాడు తనకు.

“అన్న సామాన్యంగా చీరలు ఆయనే సెలక్ట్ చేసి, బేరం చేసి తీసుకొంటాడు. వాటి విషయం మాకు తెలీదు" విసుగ్గా చెప్పాడు గుమాస్తా.

శేఖర్ అతణ్ణి కాసేపు బతిమాలాడు.

“సరే, నీ మాటెందుకు కాదనాలి?" అని రాజాకు ఫోన్ చేసేడు గుమాస్తా.

“తాను యాత్రల నుండి తిరిగొచ్చాక, ఆ చీరలను చూసి బాగుంటే తీసుకుంటానని”, చెప్పాడు రాజా,

శేఖర్ నిస్సహాయంగా వెనుతిరిగాడు.

ఇంటికి తిరిగి వెళ్లిపోదామా? ”అనుకొనేంతలో అతనికి తన చిన్ననాటి క్లాస్ మేట్ నారాయణ తిరుపతిలో కెనరా బ్యాంకు మేనేజరుగా పని చేస్తూ వున్నట్లు గుర్తొచ్చింది. ఒకసారి కాళహస్తిలో శేఖరకు కనపడి తిరుపతి వస్తే తనను కలవమన్నాడు.

కెనరా బ్యాంకు వెతుక్కొని వెళ్లి నారాయణను కలుసుకోమన్నాడు శేఖర్. పని ఒత్తిడి లో వున్న నారాయణ

శేఖర్ ను పావుగంట వేచి వుండమని తరువాత , తాపీగా అతడెందుకొచ్చాడో అడిగాడు. శేఖర్ తాను వచ్చిన పని చెప్పి, పట్టుపాగా నేసేందుకొక ఎనిమిది వేలు సమకూర్చమనీ, నెల రోజుల్లో తాను అ డబ్బు తిరిగిచ్చేస్తానని అన్నాడు.

నారాయణ బుర్ర గీక్కొని,“ ఈ నెల నాకు జీతంలో పెద్ద మొత్తం ఇన్కంటాక్సు రూపంలో కట్టవుతూ వుంది, నీకు డబ్బు సర్దలేను సారీ "అన్నాడు.

శేఖర్ నిరాశగా నిట్టూర్చి బయల్దేరబోయాడు. అతని చేతిలోని లెదర్ బేగ్ ను గమనించి,“ ఏమిటా సంచీ? " అన్నాడు నారాయణ.

శేఖర్ లెదర్ బేగి ఇప్ తీసి, తాను నేసి తెచ్చిన పట్టుచీరలను చూపించాడు నారాయణకు,

“ నాగుల చవితి చీరలా? మా ఆవిడకూ, మా అత్తగారికీ ఇటువంటి స్పెషల్ అకేషన్ చీరలంటే ఇంట్రెస్టు,

నువ్వు మా ఇంటికి వెళ్లి ఆ చీరలను మా ఆవిడకు చూపించి, ఒక వేళ కొంటుందేమో చూడు, నేను ఫోన్ చేసి

చెబుతాను "అన్నారు. నారాయణ.

శేఖర్ ‘అట్లే' అని నారాయణ ఇంటి వెళ్ళాడు.

నారాయణ భార్య లక్ష్మిఆమె తల్లి అనసూయమ్మ శేఖర్ తెచ్చిన చీరలను చూశారు. "నాగులచవితి చీరలా, బాగున్నాయి నాయనా, ఎలాగూ వచ్చేది శివరాత్రి కదా, శివరాత్రి రోజు కూడా పుట్టలో పాలు పోసే ఆచారం మాకుంది. ఇంతకూ, ఎంతకిస్తున్నావు ఆ చీరలను?” అని అడిగింది అనసూయమ్మ దర్పంగా తమలపాకులు నములుతూ.

శేఖర వాటి వెల చెప్పాడు.

“ఓయమ్మ, ఐదువేలంటే చాలా ఎక్కువ కదా నాయనా, ఏదో మా వాడి ఫ్రెండువని నీ దగ్గర కొనేదందుకే,

నాలుగు వేలు మించి ఇవ్వలేము, నీకిష్టమైతే ఇప్పు లేకపోతే వెళ్లిపో" అన్నరామె లేచి నిలబడి. నారాయణ భార్య

లక్ష్మి కూడా తల్లికి వంత పాడింది.

“నాలుగు వేలంటే అసలు రేటు కూడా రాదమ్మగారూ, నష్టానికి అమ్ముకోవాల్సి వస్తుంది" దిగులుగా

అన్నాడు శేఖర్. కానీ ఆమె ససేమిరా తాను చెప్పున రేటుకి దిగిరాలేదు.

“పోనీలే, ఏదో ఒక రేటుకు ఈ చీరలు అమ్ముకుంటే పట్టుపాగా తయారీకి, శ్రీశైలం ప్రయాణానికి సొమ్ము గిట్టుబాటౌతుంది" అనుకొని శేఖర్ ఆ పట్టుచీరలు వారికిచ్చి ఎనిమిదివేలు రొక్కం తీసుకున్నాడు. ఎరుపు, నలుపు రంగులలో మేలిమి పట్టుతో కళాత్మకమైన అంచులతో తయారైన పట్టు చీరలను చవగ్గా కొనుగోలు చేసినందుకెంతో మురిసిపోయారు ఆ తల్లీకూతుళ్లు.

శేఖర్ నారాయణవరం చేరేసరికి మధ్యాహ్నం మూడు దాటింది. అతని కోసం కాచుకొని వున్న రుద్రయ్య శేఖరకు టీ తెప్పించి, మగ్గాన్ని చూపించాడు. మేనమామతో వెళ్లి శేఖర్ పట్టుపాగాకు కావలసిన రేషం, జరీ, వార్పు వగైరాలు తెచ్చుకున్నాడు.

శివరాత్రికింకా రెండు రోజులే గడువుంది, శేఖర్ రాత్రి పదకొండింటి వరకూ మగ్గం చేసి, మళ్లీ పొద్దున్న నాలుగింటికే నిద్ర లేచి, స్నానం చేసి పూజ చేసుకొని మగ్గం పనిలో దిగాడు. కాళ్లతో అని బలంగా తొక్కుతూ చేతులతో మగ్గం వాటు చేస్తూ, పోగులపై నాడే అటూ, ఇటూ కదుపుతూ వేగంగా మగ్గం నేయసాగాడు అతడి నుదుటి నుండి చెమట ధారాపాతంగా కారుతోంది, నిర్విరామంగా మగ్గం నేస్తూ అలసిపోయినా, విశ్రాంతి తీసుకోకుండా నేయసాగాడు.

పన్నెండడుగుల పాగా తయారవడానికి మధ్యాహ్నం పదలొండు వరకూ పట్టింది. హడావిడిగా లేచి, పట్టు సాగాను మగ్గం నుండి వేరు చేసి, ఒక పేపర్ లో చుట్టి తన బేగ్ లో పెట్టుకున్నాడు,

భోంచేసి వెళ్లమని మేనమామ బలవంత పెడ్తున్నా వినక హడావిడిగా బయల్దేరాడు. శేఖర్ కాళహస్తి చేరేసరికి అతడి భార్య ప్రయాణానికి బట్టలు సర్దుకొని సిద్ధంగా వుంది. తండ్రి బాధ్యతను తమ్ముడికి అప్పగించి, భార్యతోబాటు బస్సులో శ్రీశైలం బయల్దేరాడు శేఖర్. వారు శ్రీశైలం చేరేసరికి రాత్రి బాగా పొద్దుపోయింది. ఒక సత్రంలో ఆ రాత్రి తలదాచుకొని, మర్నాడు వుదయం దేవస్థానం వారి ఆఫీసుకు వెళ్లాడు.

శేఖర్ పాగాతో బాటు “సూపరెండెంటు పనుల మీద తిరుగుతున్నాడు. ఆయనో మాట్లాడు" ఆఫీసులో అటెండరు చెప్పాడు శేఖర్ తో. శివరాత్రి ఏర్పాట్లలో సిబ్బంది తల మునకలుగా వున్నారు. శ్రీశైలమంతా భక్తులతో కిటకిటలాడుతూ వుంది. 'హరోం హర' అని శివనామం మారుమ్రోగుతోంది. పదకొండంటికి వచ్చాడు సూపరెండెంటు.

“పాగానా? వీల్లేదయ్యా, ఇప్పటికే ఇద్దరు, ముగ్గురు ఈ పాగాలు నేసుకొని దేవుడి కియ్యాలని వచ్చారు. అంత లేటుగానా వచ్చేది?" అని శేఖర్ పై చిందులు తొక్కాడు సూపరిండెంటు. శేఖర్ ఎంత బతిమలాడినా వినలేదు, నిరాశగా వెనుదిరిగాడు శేఖర్.

"ఎట్లా ఇంత దూరం వచ్చాం, దర్శనం చేసుకొని పోతాం" అందతడి భార్య అరుణ, గుడ్ లోకి భక్తుల క్యూలైను చాంతాడంత వుంది. దాని చివర నిలబడ్డారు. శేఖర్, అరుణ దిగాలుగా, శేఖర్ కేం చేయాలో పాలుపోలేదు. 'ఇంట్లోకెళ్ళి తండ్రికేమి సమాధానం చెప్పాలి?' అనుకున్నాడు బాధగా.

"ఏమయ్యో, నిన్నే" ఎవరో పిలవడంతో వులిక్కిపడ్డాడు శేఖర్. విఐపీల క్యూ నుండి గుడి బయటకు వస్తున్నారు. లక్ష్మీ, అనసూయమ్మ, సఫారీ సూట్ లో మరో ముసలి వ్యక్తి. ఆడవాళ్లద్దరూ శేఖర్ అమ్మిన పట్టుచీరలే కట్టుకొని వున్నారు.

"నువ్వు తెచ్చిన చీరలే మా చెల్లెలు కూడా కావాలంది. ఈసారి ఇంకో రెండు తెచ్చియ్యి. పోయినసారి ఎక్కువిచ్చాను. ఈసారి మూడున్నర వేలకన్నా ఎక్కువియ్యను" అంది అనసూయమ్మ.

శేఖర్ వచ్చిన పని కనుకొన్నాడు సఫారీ సూట్ వాలా. ఆయన లక్ష్మీ తండ్రి పరమేశ్వరరావట. ఆయన ఎండోమెంట్ శాఖలో పెద్ద ఆఫీసరు. పట్టుపాగా చూసి శేఖర్ పనితనానికి మెచ్చుకొని వెంటనే ఈవోకు ఫోన్ చేసి శేఖర్ గురించి చెప్పాడు.

కాసేపటికి క్యూలైన్ చివర్లో వున్న వాచ్ మేన్ శేఖరను, అరుణనూ గుడిలోకి తీసుకెళ్లాడు.

పట్టు పాగాకు కుంకుమ, పసుపు పూసి, దేవుడి పై కప్పి, శేఖర్ ను, అరుణను దీవించారు. పూజారులు, అదుర్తున్న గుండెలతో దేవుడికి నమస్కరించి, ప్రసాదం తీసుకొని, ఆఫీసులో దేవస్థానం వారిచ్చిన పారితోషికంతో వెనుతిరిగారా దంపతులు.

శేఖర్ కాళహస్తికి చేరేసరికి అతడి తండ్రి భూషణం పరిస్థితి సీరియస్ గా వుంది, ఎగశ్వాస, దిగశ్వాసతో కొట్టుకుంటున్నాడాయన. తండ్రి నుదుట శ్రీ శైలం గుడి నుండి తెచ్చిన కుంకుమ పెట్టి పాగా దేవుడికలంకరించిన విషయం చెప్పాడు శేఖర్. ఆయన మొఖం ఆనందంతో విప్పారింది. భూషణం గుండెలు ఎగసిపడ్డాయి. కొద్ది క్షణాల్లోనే ఆ నేతగాడి శ్వాస ఆగిపోయింది.

.

COMMENTS